

Kohtuasi 47/84

[...]

Hoge Raad der Nederlanden'i eelotsusetaotlus

Eraisikute tarnitud kauba importimisel kohaldatav käibemaks

[...]

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

21. mai 1985*

Kohtuasjas 47/84,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Hoge Raad der Nederlanden'i esitatud taotlus, millega soovitakse saada nimetatud kohtus pooleli olevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

Staatssecretaris van Financiën, Haag,

ja

Gaston Schul Douane-Expeditieur BV, Wernhout, Madalmaad,

eelotsust asutamislepingu artikli 95 tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees G. Bosco, kohtunikud P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann ja T. F. O'Higgins,

kohtujurist: M. Darmon,

kohtusekretär: vanemametnik H. A. Rühl,

olles kuulanud 5. märtsi 1985. aasta kohtuistungil ära kohtujuristi arvamuse,

on teinud järgmise

otsuse

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

1. Oma 15. veebruari 1984. aasta otsusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. veebruaril 1984, esitas Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade ülemkohus) EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Euroopa Kohtule kaks eelotsuse küsimust, mis puudutavad asutamislepingu artikli 95 ja nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) tõlgendamist.

5. Staatssecretaris van Financiën (rahandusminister) on Hoge Raad'ile esitanud kassatsioonkaebuse 's-Hertogenboschi Gerechtshof'i (piirkondlik apellatsioonikohus) 18. veebruari 1983. aasta otsuse peale, millele eelnes Euroopa Kohtu 5. mai 1982. aasta eelotsus kohtuasjas 15/81 (Schul v. Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, EKL 1982, lk 1409).

3. Nimetatud eelotsus tehti seoses vaidlusega, mis puudutas käibemaksu, mida kohaldati kasutatud lõbusõidu- ja sportjahi Madalmaadesse importimisel Madalmaades elava eraisiku korraldusel ja nimel, kusjuures see isik oli jahi ostnud Prantsusmaalt teiselt eraisikult. Madalmaade maksuhaldur kohaldas siseriiklikele õigusaktidele tuginedes nimetatud jahi importimisele käibemaksu, mille määraks oli 18% müügihinnast, mis on kauba müümisel Madalmaades kohaldatav tavapärane maksumäär.

4. Euroopa Kohus käsitles oma eelotsuses ühise käibemaksusüsteemi parameetreid ja analüüsis seejärel, kas asutamislepingu artikli 95 kohaselt on lubatud kohaldada käibemaksu teisest liikmesriigist kauba importimise puhul, kui kauba tarnib üks eraisik teisele eraisikule, arvestades asjaolu, et eraisikute imporditud kaubale kohaldatakse käibemaksu juba selles riigis, kust kaup eksporditakse, kuna ekspordimise puhul ei ole käibemaksuvabastust ette nähtud. Oma analüüsi tulemusena järeldas Euroopa Kohus, et kuuenda direktiivi artikli 2 lõiget 2, milles on sätestatud, et “kauba import” maksustatakse käibemaksuga, tuleb tõlgendada asutamislepingust, eriti artiklist 95 tulenevate nõuetega kooskõlas oleval viisil.

5. Euroopa Kohus otsustas, et “käibemaksu näol, mida liikmesriigis kohaldatakse teisest liikmesriigist imporditud ja seal asuva eraisiku müüdüd toote suhtes, kui sama maksu ei kohaldata samasuguste toodete eraisikute poolt müümisel importimise riigi territooriumi siseselt, on tegemist riigimaksuga, mis asutamislepingu artikli 95 tähenduses on suurem samasugustele kodumaistele toodetele kehtestatud maksust niivõrd, kui arvesse ei võeta ekspordimise riigis makstud käibemaksu seda osa, mis jätkuvalt sisaldub toote väärtuses selle importimise ajal.

6. Euroopa Kohus selgitas, et kui eraisiku müüdüd imporditud toodet ei olnud ekspordimisel võimalik seaduslikult käibemaksust vabastada, mistõttu see oli importimise ajal endiselt koormatud ekspordimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud käibemaksu osaga, tuleks importimisel kohaldatavast käibemaksust lahutada ekspordimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud käibemaksu jääksumma, mis endiselt sisaldus toote väärtuses importimise ajal. Euroopa Kohus lisis, et selline maksuvähendus ei või siiski olla suurem käibemaksusummast, mis ekspordimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult maksti.

7. Kõnealuse eelotsuse adressaadiks olnud 's-Hertogenboschi Gerechtshof tegi kindlaks, et asjaomane jaht, mis oli ehitatud Monacos, imporditi Prantsusmaale ja et Prantsuse maksuhaldur kohaldas jahti importimisel käibemaksu. Prantsuse maksuhaldurile esitatud deklaratsiooni kohaselt oli jahti väärtus 269 571 Prantsuse franki ja 17,6%lise määraga kohaldatud käibemaksu summa oli 47 444,49 Prantsuse franki. Aasta hiljem müüdi see jaht Madalmaades elavale Madalmaade kodanikule hinnaga 365 000 Prantsuse franki ehk hinnaga, mis ületas jahti hinda (sh käibemaks), mida kohaldati selle importimisel Prantsusmaale. Selle jahti Madalmaadesse importimise ajal kohaldati Madalmaades käibemaksu määraga 18%.

8. Neid asjaolusid arvestades järeldas Gerechtshof, et Prantsusmaal makstud käibemaks sisaldus täies ulatuses jahti väärtuses ajal, mil see imporditi Madalmaadesse, kuna see müüdi Madalmaades asuvale ostjale hinnaga, mis ületas Prantsuse maksuhaldurile deklareeritud väärtust. Gerechtshof asus seisukohale, et Euroopa Kohtu 5. mai 1982. aasta eelotsuse kohaselt ei tohiks Prantsusmaal kohaldatud käibemaksu ja importimisel tasumisele kuuluva käibemaksu summa olla suurem käibemaksusummast, mida Madalmaades kohaldatakse samasuguse jahti suhtes, millel on samasugune väärtus (ilma käibemaksuta) ja mis müüakse isikule Madalmaade territooriumi siseselt. Seetõttu tuleks importimise ajal kehtiva väärtuse arvutamiseks lahutada kauba Madalmaadesse importimisel makstud hinnast Prantsusmaal tegelikult makstud käibemaks; saadud tulemusele tuleb kohaldada Madalmaades kehtivat käibemaksu määraga 18%, misjärel saadud tulemusest tuleb lahutada Prantsusmaal makstud käibemaks.

9. Staatssecretaris van Financiën väitis Hoge Raad'is, et asutamislepingu artikli 95 kohaselt, nii nagu Euroopa Kohus seda oma 5. mai 1982. aasta eelotsuses tõlgendas, peavad maksuhaldurid importimisel tasumisele kuuluvast käibemaksusummast lahutama eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis sisse nõutud käibemaksu selle osa, mis endiselt koormab kaupa importimise ajal. Samas ei tulene nimetatud artiklist maksuvähenduse nõuet sellise maksustamisaluse puhul, mida ei saa pidada muuks kui importimisel tasumisele kuulnud hinnaks, nagu on selgelt viidatud Madalmaade õigusaktides ja kuuendas direktiivis (artikli 11 osa B lõike 1 punkt a). Seega oli Gerechtshof'i kasutatud arvutusmeetod väär.

10. Hoge Raad otsustas, et tõstatatud probleemi lahendus sõltub ühenduse õiguse tõlgendamisest ja et seetõttu tuleks Euroopa Kohtule esitada eelotsusetaotlus. Eelotsuse küsimused sõnastati järgmiselt:

“1. Kui liikmesriik kohaldab teises liikmesriigis asuva mittemaksukohustuslase (eraisiku) müüdud kauba importimisel käibemaksu, ent ei kohalda käibemaksu samasuguse kauba eraisikute poolt müümisel omaenda territooriumi piires, siis kas see liikmesriik peab arvesse võtma eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud käibemaksu seda osa, mis endiselt sisaldub kauba väärtuses selle importimise ajal, et tema kohaldatava käibemaksu näol ei oleks tegemist riigimaksuga, mis on suurem samasuguste kodumaiste toodete suhtes kehtestatud maksust asutamislepingu artikli 95 tähenduses,

a) nii, et importimisel kohaldatava käibemaksu arvutamisel see maksuosa lahutatakse maksustatavast summast ja lisaks lahutatakse ka importimisel tasumisele kuuluva käibemaksu summast,

või

b) nii, et see maksuosa lahutatakse ainult importimisel tasumisele kuuluva käibemaksu summast?

2. Kuidas esimeses küsimuses viidatud juhul see maksuosa tuleks arvutada?"

11. Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt saada teada, kas ühe eraisiku poolt teisele eraisikule müüdüd imporditud kauba väärtuses endiselt sisalduvat maksuosa tuleb võtta arvesse ainult importimisel kohaldatava käibemaksusumma arvutamisel või ka maksustatava summa kindlaksmääramisel. Teise küsimusega soovitakse teada, kuidas seda maksuosa tuleks arvutada.

Üldised märkused

12. Komisjon märgib, et Euroopa Kohtu 5. mai 1982. aasta eelotsuses kehtestatud põhimõtte järgimine võib tekitada raskusi ühe eraisiku poolt teisele eraisikule müüdüd kauba importimisel kohaldatavat käibemaksu käsitlevate reeglite praktilisel kohaldamisel. Komisjon on tihedas koostöös liikmesriikide maksuametitega püüdnud leida teatud praktilistele probleemidele õigusloomega tagatud lahendusi. Komisjon koostas oma uuringute põhjal ettepaneku uue direktiivi kehtestamiseks ja esitas selle nõukogule 23. juulil 1984 (ettepanek kehtestada nõukogu kuueteistkümnnes direktiiv kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: teatud kaupade suhtes, mille eest on käibemaks lõplikult makstud ja mille liikmesriigis asuv lõpptarbija impordib teisest liikmesriigist, kohaldatav ühine süsteem (EÜT C 226, 28.8.1984, lk 2)).

13. Komisjoni hinnangul vajavad lahendamist eelkõige järgmised praktilised küsimused: millise meetodi alusel tuleks arvesse võtta teises liikmesriigis tasutud käibemaksu, võtmata samas importimise sihtpunktiks olevalt liikmesriigilt võimalust teenida maksutulusid; kuidas tuleks välja arvutada ostuhinnas sisalduv maksuosa; kuidas saavad importimise sihtpunktiks oleva liikmesriigi maksuhaldurid teha kindlaks esimese ostu tegemise ajal ekspordimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis kohaldataud käibemaksumäärad; kuidas peaks välja arvutama müügihinnas sisalduva maksujäägi, kui kolmes või neljas erinevas liikmesriigis on sõlmitud mitu tehingut; mis liiki tõendeid tuleks nõuda; millist reeglit tuleks kohaldada olukorras, kui kasutatud kauba hind ületab uue kauba hinda; ja lõpuks – kas tuleks ette näha maksuvabastus?

14. Komisjoni jõudis oma uuringute ja konsultatsioonide tulemusena järeldusele, et ainuke 5. mai 1982. aasta eelotsuse mõttega kooskõlas olev lahendus oleks selline, et liikmesriik, kust kaup eksporditi, peab maksma ekspordijale tagasi kaupa endiselt koormava maksuosa, nii et importimisel kohaldatava käibemaksu summa saaks arvutada sama summa alusel, millest lähtuti tagasimakse arvutamisel. Teistsugusest lahendusest tuleks lähtuda juhul, kui asjaomase kauba väärtus on vahepeal tõusnud: komisjoni arvates ei peaks sellisel juhul käibemaksu ekspordimisel tagastama, vaid importimisel tuleks käibemaksu kohaldada ainult uue kauba hinna ja kasutatud kauba hinna vahele. Kõiki neid lahendusi on aga võimalik saavutada ainult õigusloome abil, st importimisel kohaldatavat

käibemaksu reguleerivate siseriiklike õigusaktide muutmisega nõukogu uue direktiivi alusel.

15. Euroopa Kohus soovib eeltooduga seoses juhtida tähelepanu asjaolule, et kuuenda direktiiviga kehtestatud ühise käibemaksusüsteemi praktiline kohaldamine on ühendusesiseses kaubanduses teatud juhtudel põhjustanud topeltmaksustamist, nagu on ilmnunud ka käesolevas kohtuasjas. Kui kuuenda direktiivi artiklite 2 ja 11 kohaldamisel ei võeta arvesse asutamislepingu artiklis 95 sätestatud põhimõtete mõju käibemaksu sissenõudmisele, siis olukorras, kus üks eraisik müüb kauba teises liikmesriigis elavale teisele eraisikule, nõutakse käibemaks selle kauba importimisel täies ulatuses sisse, ehkki see kaup on veel koormatud eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tasutud käibemaksuga.

16. Euroopa Kohus märkis juba oma 5. mai 1982. aasta eelotsuses, et ehkki täielikult neutraalsete konkurentsitingimuste süsteemi kehtestamine, millega kaasneb eksportimisel täielik maksuvabastus, on ühenduse seadusandja pädevuses, siis kuni sellise süsteemi kehtestamiseni keelab asutamislepingu artikkel 95 importimise sihtkohaks oleval liikmesriigil kohaldada oma käibemaksualaseid õigusakte imporditud kauba suhtes viisil, mis on vastuolus nimetatud artiklis sätestatud põhimõtetega.

17. Seega, kuni vastava seadusloomealase lahenduse vastuvõtmiseni tuleb importimise käibemaksustamisel arvesse võtta asutamislepingu artikli 95 sätteid. Niisiis on Euroopa Kohtu pädevuses kehtestada suunised, mis on kooskõlas asutamislepingu artikliga 95 ja kuuenda direktiivi üldise ülesehitusega ning piisavalt lihtsad, et neid oleks võimalik kõikides liikmesriikides ühetaoliselt kohaldada.

Maksustatav summa (esimene küsimus)

18. Madalmaade valitsus väidab oma märkustes, et importimise puhul tuleb käibemaksu maksta kauba importimise ajal kehtivalt väärtuselt ning et see väärtus sisaldab kõiki varem makstud makse, sealhulgas käibemaksu. Madalmaade valitsus lisab, et samu reegleid kohaldatakse ka riigisisestele tehingutele, kuna eraisikute ja maksukohustuslike isikute vaheliste tehingute puhul, mis on seotud kasutatud kaubaga, tuleb maksta käibemaksu, mis arvutatakse kõiki makse sisaldava ostuhinna alusel.

19. Prantsuse valitsuse väitel tuleneb käibemaksu kohaldamist käsitlevatest üldreeglitest, et maksustatavaks summaks saab olla ainult summa, mis ei sisalda makse. Seega jääb üle vaid otsustada, kas maksuhaldurid võivad varem teises liikmesriigis makstud käibemaksu käsitleda kaupa jätkuvalt koormava maksuna; Euroopa Kohtu 5. mai 1982. aasta eelotsuses vastati sellele küsimusele jaatavalt.

20. Schul ja komisjon on seisukohal, et nimetatud eelotsuse aluseks oli võrdlus eraisiku imporditud kauba ja importimise sihtkohaks olevas liikmesriigis valmistatud ja turustatud ning seejärel eraisiku ostetud kauba positsioonide vahel. See võrdlus viib järelduseni, et maksustatav summa on kummalgi juhul sama – nimelt väärtus, mis ei sisalda ühtki maksu.

21. Euroopa Kohus osutas kõnealuses eelotsuses, et tegevuspraktika, mille kohaselt imporditud kauba suhtes kohaldatakse samasugustele kodumaistele kaupadele

kohaldatavat käibemaksu ilma, et seejuures võetaks arvesse seda kaupa importimise ajal endiselt koormanud käibemaksu osa, on vastuolus artiklis 95 sätestatud keeluga. Sellest järeldub, et selline käibemaksuosa ei ole importimisel tasumisele kuuluva käibemaksu arvutamise aluseks oleva maksustatava summa osa, kuna samasuguste kodumaiste toodete puhul on maksustamisaluseks summa, mis ei sisalda makse.

22. Järelikult tuleb otsustada – nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus märkis ka oma esimese küsimuse a) osas –, et kaupa importimise ajal koormav käibemaksuosa ei ole importimisel tasumisele kuuluva käibemaksu arvutamise aluseks oleva maksustatava summa osa ja see tuleb maha arvata ka importimisel tasumisele kuuluvast käibemaksust.

23. Seega tuleb esimesele küsimusele vastata, et kui liikmesriik kohaldab käibemaksu mittemaksukohustuslase müüdud kauba suhtes, mis on imporditud teisest liikmesriigist, ent ei kohalda käibemaksu eraisikute poolt oma territooriumil müüdava samasuguse kauba suhtes, siis tuleb importimisel tasumisele kuuluva käibemaksusumma arvutamisel arvesse võtta eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud käibemaksu seda osa, mis importimise ajal endiselt sisaldub asjaomase kauba väärtuses, lahutades selle maksuosa maksustatavast summast ja lisaks ka importimisel tasumisele kuuluvast käibemaksusummast.

Kaupa koormav käibemaksu jääksumma (teine küsimus)

24. Teine küsimus puudutab eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud käibemaksu osa, mis importimise ajal endiselt sisaldub asjaomase kauba väärtuses, arvutamist.

25. Euroopa Kohus märkis oma 5. mai 1982. aasta eelotsuses, et selline käibemaksu jääksumma ei saa olla suurem eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummast. Sellest põhimõttest tegi Gerichtshof järelduse, et kui kauba väärtus on eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis käibemaksustamise kuupäeva ja importimise kuupäeva vahelisel perioodil kasvanud, siis on kauba väärtuses endiselt sisalduv käibemaksu jääksumma võrdne eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummaga.

26. Madalmaade valitsus ja Prantsuse valitsus on seisukohal, et eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud kogu käibemaksusummat ei saa pidada kauba väärtuses sisalduvaks, kuna kaupa on vahepeal kasutatud. Madalmaade valitsuse ja Prantsuse valitsuse arvates on 5. mai 1982. aasta eelotsuses viidatud käibemaksu jääksummaks ainult see osa käibemaksust, mis maksti eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis ja mis ei ole seotud kauba kasutamisega selles liikmesriigis.

27. Seetõttu teevad need valitsused ettepaneku võtta kasutusele meetod, mis võimaldab eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tasutud maksu amortiseerida. Imporditud kauba kasuliku eluea alusel maksu amortiseerimine oleks aktsepteerimiseks liiga ebakindel meetod, arvestades erinevates liikmesriikides ja sektorites rakendatavate tegevuspraktikate erinevusi; seega tuleks võtta kasutusele kuuenda direktiivi artikli 20 lõikes 2 sätestatud süsteemile sarnane süsteem mahaarvatiste korrigeerimiseks kasutatud investeerimiskaupade müümise puhul. See süsteem hõlmaks amortisatsiooni viieaastase

perioodi jooksul, mille tulemusena imporditud kauba väärtuses sisalduv käibemaksu jääksumma vastaks eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummale, millest arvatakse maha üks viiendik iga kalendriaasta kohta või kalendriaasta osa kohta, mis on möödunud alates käibemaksustamise kuupäevast.

28. Komisjon vaidleb sellele seisukohale vastu. Komisjon väidab, et sellise meetodi rakendamise tulemuseks oleks maksu jääksumma arvutamise standardmenetlus, ent kuues direktiiv on rajatud põhimõttele, et importimisel tasumisele kuuluva käibemaksu aluseks on importimise ajal tegelikult kohaldatud hind. Lisaks on kuuenda direktiivi artiklis 20 käsitletavate investeerimiskaupade näol tegemist erijuhtumiga ja neid kaupu ei saa võrdsustada eraisiku imporditud kasutatud kaubaga.

29. Schul on seisukohal, et eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis sisse nõutud maksu amortiseerimine kajastub enamikul juhtudel kauba väärtuse vähenemises. Seetõttu tuleks maksu jääksumma Schul'i arvates arvutada eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis kohaldatud käibemaksumäära alusel tingimusel, et saadav tulemus ei ole suurem selles liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummast. Kui kauba väärtus on kasvanud, siis vastab maksu jääksumma seega tegelikult makstud maksusummale, nagu Gerechthof osutas juba oma 18. veebruari 1983. aasta otsuses.

30. Komisjon nõustus kohtuistungil selle seisukohaga.

31. Olles neid erinevaid argumente kaalunud, nõustub ka Euroopa Kohus selle arvamusega. Igasugune standardmeetod, näiteks Madalmaade valitsuse ja Prantsuse valitsuse soovitatud meetod, oleks sobimatu, kuna lahkneks liigselt kuuenda direktiiviga sätestatud süsteemist, et seda võiks õigusliku tõlgendamise alusel edasi arendada. Gerechthof'i meetod on vaatamata selle muudele omadustele lähedane nimetatud süsteemile, olles praktikas kasutatav ja vastates asutamislepingu artikli 95 sätetele.

32. See meetod on kooskõlas asutamislepingu artikliga 95 ja kuuenda direktiivi sätetega, nagu neid tõlgendati Euroopa Kohtu 5. mai 1982. aasta eelotsuses. Maksuhalduritel on võimalik seda meetodit märkimisväärsete praktiliste raskusteta rakendada, kuna juhtudel, mil kauba väärtus on vähenenud, arvutatakse importimise ajal kauba väärtuses endiselt sisalduv maksuosa sel teel, et eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummast lahutatakse kauba väärtuse vähenemisele vastav protsentuaalne osa maksusummast, ja juhtudel, mil kauba väärtus on kasvanud, vastab maksu jääksumma tegelikult sisse nõutud maksusummale.

33. Sellega seoses tuleks meenutada, et – nagu Euroopa Kohus märkis juba oma 5. mai 1982. aasta eelotsuses – importija ülesanne on tõendada neid fakte, mille tõttu tuleb arvesse võtta eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tasutud maksu seda osa, mis importimise ajal endiselt sisaldub kauba väärtuses.

34. Eeltoodust tuleneb, et eksportimise lähtepunktiks olevas lähtepunktiks olevas liikmesriigis tasutud käibemaksu osa, mis importimise ajal endiselt sisaldub kauba väärtuses, vastab

- juhtudel, mil kauba väärtus on eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis käibemaksustamise kuupäeva ja importimise kuupäeva vahelisel perioodil vähenenud, eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummale, millest on maha arvatud kauba väärtuse vähenemisele vastav protsentuaalne osa; ja

- juhtudel, mil kauba väärtus on samal perioodil suurenenud, eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksu kogusummale.

Kohtukulud

35. Madalmaade valitsuse, Prantsuse valitsuse ja Euroopa Ühenduste Komisjoni poolt Euroopa Kohtule märkuste esitamisel kantud kulusid ei hüvitata. Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus siseriiklikus kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse nimetatud kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

vastates talle Hoge Raad der Nederlanden'i 15. veebruari 1984. aasta otsusega esitatud küsimustele, otsustab:

1. Kui liikmesriik kohaldab käibemaksu mittemaksukohustuslase müüdud kauba suhtes, mis on imporditud teisest liikmesriigist, ent ei kohalda käibemaksu eraisikute poolt oma territooriumil müüdava samasuguse kauba suhtes, siis tuleb importimisel tasumisele kuuluva käibemaksusumma arvutamisel arvesse võtta eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis makstud käibemaksu seda osa, mis importimise ajal endiselt sisaldub asjaomase kauba väärtuses, lahutades selle maksuosa maksustatavast summast ja lisaks ka importimisel tasumisele kuuluvast käibemaksusummast.

2. Eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tasutud käibemaksu osa, mis importimise ajal endiselt sisaldub kauba väärtuses, vastab:

-juhtudel, mil kauba väärtus on eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis käibemaksustamise kuupäeva ja importimise kuupäeva vahelisel perioodil vähenenud, eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksusummale, millest on maha arvatud kauba väärtuse vähenemisele vastav protsentuaalne osa; ja

- juhtudel, mil kauba väärtus on samal perioodil suurenenud, eksportimise lähtepunktiks olevas liikmesriigis tegelikult makstud käibemaksu kogusummale.

Koopmans

Bahlmann

O'Higgins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. mail 1985. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

Neljanda koja esimees

P. Heim

G. Bosco